

nemá prostorových mezí, je universální, ale jsouc zároveň rámcové, nevylučuje vytvoření speciální právní organizace užší. Příklady takových pak autor uvádí a rozebírá.

Prof. dr. *Karel Kizlink*: Ochrana menšin v akciové společnosti. Systematicky je tato ochrana dvojího druhu. Předpisy do prvního spadající mají odstraniti tvrdost důsledné zásady majoritní, druhá skupina, časově značně pozdější, má umožniti menšině prosaditi svou vůli i proti majoritě akcionářů. Práva minoritní nejsou však vyloučením, nýbrž »prohloubením a zdokonalením« vládnoucí zásady většinové v akciovém právu.

Doc. dr. *Adolf Procházka*: Žalobní důvod a změna žaloby (glosa k ř. 235 c. ř. s.). Ze zásady, že změna žaloby je nepřipustná, dopouští sám civilní soudní řád několik výjimek, a to především svým ř. 235. Všechny tyto případy převádí P. na společný základ svým závěrem, že přípustná je změna žaloby, pokud se nedotýká podstaty žalobního důvodu, ať formálního nebo materiálního (ve smyslu vyloženém v jeho spise »Žalobní důvod«).

Doc. dr. *Boh. Kučera*: Soudní proces v systému práva mezinárodního. Mezinárodní právo není ve svém celku navázáno na žádnou nadstátní organizaci. Pro tuto svou autonomní povahu lze budovati mezinárodní soudnictví jen na svobodné smlouvě mezi státy, ať se pak v praxi děje diplomatickou nebo soudní arbitráží. V přehledu příslušných konvencí, jež autor uvádí, jsou též některé zajímavé, nejčastěji heslovité rudimenty hmotného práva.

Docent dr. *Zd. Neubauer*: Rovnost před zákonem. Jde o příspěvek k řešení známého problému právní relevance katalogu občanských svobod vůbec a zásady rovnosti pak zvláště. Mezi oběma póly, z nichž jeden vidí v těchto zásadách právně bezvýznamný »monolog zákonodárcův«, druhý pak závaznou normu, je řada názorů kompromisních. Spor není tedy zdaleka jednotně rozřešen. Okolnost, že si N. kladně zodpověděl otázku, je-li ústavní zásada rovnosti normou, staví jej před obtížný úkol určit, zda a pokud je aplikovatelná. Aplikace této normy není logickou subsumpcí, nýbrž činností hodnotící. Jen to, že ve svém myšlení nerozeznáváme přesně, kde končí logika a začíná hodnocení, dává kontrolnímu orgánu možnost, aby reprobował normu nižšího orgánu proto, že se nesrovnává se zásadou rovnosti, ačkoli logicky je aplikace bezvadná. V závěru odmítá autor názor (Sanderův), že »rovností« je rozuměti jen negaci výsad rodu (šlechtictví) a setrvává správně na širokém jeho obsahu, k němuž nahoře došel.

J. O. Kepert.

DR. IN. ARNOŠT BLÁHA: *Dnešní krise rodinného života*. Nákladem vlastním v Brně, Neumannova ul., 32, 1933, 8°, stran 118, cena Kč 18.—. — Kniha, kterou autor věnoval svým dětem, působí velmi sugestivně. Upozorňuje na úskalí, na nichž ztroskotává v dnešní zlé době rodinný život.

Uspořádána určitým systémem, objasňuje tato vědecká analýsa manželství příčiny rozkladu života rodinného. Spisovatel hledá původ této krise a neuspokojivého života rodinného v nezodpovědnosti, s jakou se vstupuje do manželství, v chybném životě po stránce sociální, hospodářské, sexuální, v emancipaci ženské a mužské tradičnosti, v otázkách náboženských a národnostních. Zdůrazňuje nutnost a potřebu velké a prozíravé přizpůsobivosti. K vytvoření správné rodiny je zapotřebí zdravých typů, jež nejsou hysterické, bigotní a tyranské, jež nepřicházejí do manželství bez plánů a příprav. Autor považuje za neméně důležité vedle problému mravního a kultury citu, problém psychologický. Mnoho zla způsobila velká nevědomost, indolence a pokrytectví, život bez citové a fyzické čistoty a konečně krutá nesvědomitost těch, kteří s poruchami fyzickými nebo duševními vstupují do manželství.

V. S.

ANTONÍN HARTMANN: *Obecný knihovní zákon ze dne 25. července 1871, č. 95 ř. z. a jiné předpisy knihovního práva a katastrální zákon*. Druhé, doplněné vydání. XXX. sv. vydání Kompasů. Str. 1172. — Značný úspěch, s nímž se setkala první vydání z r. 1929, o němž bylo referováno